

Acta de reunió Espai de Debat Educatiu (EDE)

Data: divendres 14 de febrer de 2020

Hora: 18 h

Lloc: Centre Infantil Pintor Mir

Assistents:

5 ciutadanes de Montornès, 2 mestres de l'escola Mogent, 1 educadora del departament d'Infància, 1 tècnic de diversitat funcional, La Cap d'Àrea de Convivència i Seguretat Ciutadana, La Cap d'Àrea d'Acció Social, la Tècnica d'Igualtat, La Tècnica d'Educació, L'Alcalde

Desenvolupament de la sessió

Es presenta la proposta de guió de vídeo. Agrada la idea general i la proposta que hi surtin els membres de l'EDE i persones del municipi. També el fet que es llancin preguntes i no sigui alligador. Es fan algunes observacions:

- A l'escena d'un adolescent d'estil "estàndard" i un amb roba cridanera es comenta que hi apareguin dues estètiques diferents, però que siguin reals. No acaba d'agradar la frase: Què és normal i què és diferent? Es proposa "Què és normal i què no?"

- A l'escena de la diversitat funcional es proposa gravar dos nois o noies dels especials del Club de bàsquet i que la frase sigui "Penseu que no ens agrada guanyar?"

- A l'escena d'un avi i un adolescent es proposa que siguin àvia i adolescent. Es suggereix la pregunta "Tenim coses en comú?"

- L'escena de la bola del mon no acaba d'agradar perquè no es vol associar el que aprenem dels altres a l'origen. Es fan propostes com: dos que parlen diferents idiomes, o que escriuen diferents idiomes o una rotllana amb moltes persones diverses parlant amb la frase "Què podem aprendre dels altres?" Es comenta que tot i que la línia de les escenes sigui que hi apareguin parelles sense parlar, que es valori si en algun cal que parlin o hi pot sortir un grup.

Agrada la idea que es vegi el rodatge i es jugui amb el dins i fora, fins i tot que es vegi alguna escena fora de rodatge.

Encetem el nou tema: **la coeducació**. La idea és centrar-nos sobretot, en analitzar què és la coeducació i com afavorir-la des de l'àmbit familiar. S'explica que aquesta és una línia de treball inclosa en el Pla d'Igualtat de gènere municipal i en el Pla Educatiu d'Entorn. Les escoles i instituts mitjançant el seminari de primària- secundària també estan treballant el tema. Des del Pla d'Igualtat es va crear la Taula per la Igualtat que s'integrarà a l'EDE per treballar la coeducació.

Comencem amb una pluja d'idees dels temes que ens preocupen o que ens suggereix la coeducació:

- Preocupa quan els infants comencen a triar per sí mateixos i davant ímputs externs reproduïxen rols o actituds sexistes. Preocupa que acceptin el prejudici de gènere per ser acceptats pels grup (sobretot a l'adolescència).
- Caldrà que analitzem els malestars que provoca la desigualtat tant als homes com a les dones. Aquest és un tema molt important i amb molta càrrega que ens afecta a tots i a totes. La violència de gènere està connectada a moltes situacions de desigualtat quotidianes. Cal analitzar-ho a fons i no quedar-nos en la superfície.

- Estaria bé conèixer la situació a Montornès a nivell de violència de gènere. La tècnica d'Igualtat explica que Montornès no està aïllat i no és diferent a la resta de municipis. Actualment des de mossos estan fent seguiment des del grup d'atenció a la víctima a 40 dones amb situació de violència. Cal identificar en quina societat estem.
- És molt important no només parlar del que fan els altres i mirar cap enfora, sinó revisar-nos cadascú com ens posicionem i quin model reproduïm en el nostre dia a dia.
- Les famílies tenen un paper clau per poder modificar coses, són el model i moltes vegades es reproduïxen rols i actituds que sense donar-nos compte estan transmetent unes relacions desiguals entre homes i dones. Els missatges que fem han d'anar adreçats a les famílies.
- Es comenta que sobta que noies i nois adolescents reproduïxen estereotips de gènere: el noi malote i controlador, la noia que deixa que la controlin, entra a la disco sense pagar...
- Els missatges de la publicitat no ajuden a fer un canvi, al contrari, contribueixen a la desigualtat.
- A l'escola es troben que moltes vegades les nenes tenen incorporat recollir i els nens no, però som els adults els que els hi hem transmès. Hi ha coses que es transmeten de forma molt subtil i que nens i nenes van interioritzant.
- Són molt importants els referents i els models que els infants veuen. Per exemple, la major part de referents educatius són dones: les mestres, les mares que assumeixen més aquest rol que els pares... En el mateix EDE la majoria som dones.
- El fet que passi tot això té molta relació amb la desigualtat i les relacions de poder. Darrera de determinats comportaments, hi ha uns interessos. El sistema està muntat sobre aquesta desigualtat entre homes i dones, però caldrà situar-nos dins, què tinc jo a veure amb això.
- Cal identificar què hi perdem homes i dones i traslladar un missatge en positiu de que la igualtat ens interessa a tots, homes i dones. Ens hem de

sentir interpel·lats.

- Parlem de que és un tema molt ampli i de si caldrà centrar-nos en algun aspecte, per exemple, el llenguatge, els espais, al cosificació del cos de la dona, els referents, les expectatives vers els nens i les nenes... Una altra opció és revisar els temes que ja hem tractat: autonomia, normes i límits i diversitat en clau de gènere.

- Es planteja el dubte de si en la coeducació hem de dir coses diferents a nens i a nenes. Per exemple, en una classe on només recullen les nenes, dir als nens que recullin i a les nenes que no recullin tant.

- Comentem que encara hi ha desigualtat en els rols en les tasques domèstiques.

- Les mestres de l'escola Mogent comenten que tenen una eina que són les ulleres liles per fer reflexionar els nens i nenes i fer que siguin crítics.

- Debatem si hem anat endavant o endarrere. Hi ha patrons que estan millorant i altres amb els que anem endarrere. Els adolescents, per exemple, tenen més capacitat de resposta de la que pensem però dubtem de si les relacions estan canviant a grans passos. Les dones segueixen morint. Els homes i el sistema perden poder i això els hi genera una reacció. No sabem si abans hi havia més desigualtat o menys que ara, però si percebem retrocés és per la resistència del sistema. No és casual l'augment de l'extrema dreta. Hi ha un espai de disputa del poder social. El risc és que si això pren prestigi social, llavors anirem molt endarrere.

- La proposta de temes a treballar a l'EDE pot anar enfocat a parlar de referents: familiars, professionals... Quin tipus de referents som. Com a famílies tenim més elements de control, a vegades sobreprotegim i fem dependents els infants.

- El tema de les relacions afectives és un tema molt pendent. En algunes coses hem avançat però en com ens relacionem o com entenem la sexualitat hi ha molta desigualtat. El porno, que els infants veuen des de cada vegada més petits mostren un tipus de sexualitat on la dona està sotmesa. Si aquesta és la única entrada d'informació és perillós. No

podem evitar que ho mirin, però des de casa i des de l'escola hem d'ajudar a gestionar la informació i a que tinguin una mirada crítica.

- Per últim es proposa que puguem compartir materials (lectures, pel·lícules, etc.) entre sessió i sessió.